

S.O.S.

Petra Janů

Kolik týdnů,
tak krásných dní
stale věřila jsem, jak slíbils mi
že jí, to dokážeš říct

A já blázen jsem doufala
až dnes ráno jsem poznala
že mít, teď nemůžu víc

Tohleto probuzení
z těch snů, co dřív mě hřály
je snad to nejhroší co vůbec může být

Přesto mám, stále vůli mám
věřit představám,
co úsvit mi vzdálil
jen já bláznivá, dny si promítám
půlnocí co nám ten sen lásky přály

Voláme s.o.s.

Stejně tak jako dřív
jak mé dny jdou
svítíš na cestou mou jak lampion
a já.. dál nevidím nic
týdny míjejí nás tak lhostejně
občas jen tu a tam už zdá se mě sí blíž,
o nás dvou jí říct

Tohleto přesvědčení
z těch snů, co ráno spálí
je to nejlepší, co vůbec může být

Dál a dál stále vůli mám
věřit představám,
co úsvit mi vzdálil

A já bláznivá
dny si promítám
půlnocí co nám, se tak krátké zdály

Voláme s.o.s.
voláme s.o.s.
voláme s.o.s.
voláme s.o.s.
voláme s.o.s.